

uvádějí

HORRI-BILI- CRIBRI-FAX

na motivy poválečně krutě rozdivočelé komedie Andrease Gryphia

GEISSLERS
HOFCOMOEDIANTEN

uvádějí

HORRI-BILI- CRIBRI-FAX

na motivy poválečně kruté rozdivočelé komedie Andrease Gryphia

**POVÁLEČNÝ
MORTAL KOMBAT**

režie: Petr Hašek

scénář: Kateřina Letáková & Vojtěch Franců

**volně na motivy a s použitím fragmentů hry Horribilicribrifax
od Andream Gryphia z roku 1663 v překladu Kateřiny Bohadlové**

dramaturgie: Kateřina Letáková

texty písní: Vojtěch Franců

scénografie: Jitka Nejedly

kostýmy: Kristýna Šrolová

hudba: David Hlaváč

pohybová spolupráce a choreografie: Martin Pacek

produkce: Natálie Škvarová a Žaneta Špánková

světla: Filip Blažek

zvuk: Tadeáš Dědek

hrají:

HORRI

Vojtěch
Franců

CRIBRI

Aleš
Pospíšil

BILI

Martin
Bohadlo

FAX

Claudia
Eftimiadisová

Kdo je po válce co komu dlužen? A jak tři váleční kapitáni mohou srovnat účty v mírovém období? Místo oslav vestfálského míru přichází chudoba, mor a hladomor. Válka sice skončila, ale její pachůl ve všech zůstává. Co teď? A kdo vůbec zná pravidla míru?

**Autorsky krutě rozdivočelá hra na motivy komedie
Horribilicribrifax od Andrese Gryphia z roku 1663.**

Inscenace HORRI-BILI-CRIBRI-FAX je zakončením válečné trilogie
(27, Simply Simplicius).

Premiéra: 21. srpna 2024 na festivalu THEATRUM KUKS
a 21. září 2024 v Divadle VILA Štvanice v Praze.

**PŘEDSTAVENÍ
NENÍ VHODNÉ
PRO DĚTI DO 18 LET**

ANDREAS GRYPHIUS A JEHO HRA HORRIBILICRIBRIFAX

Andreas Gryphius (2. 10. 1616 – 16. 7. 1664), vlastním jménem Andreas Greif, je vrcholným představitelem druhé slezské školy, narodil se ve slezském Hlohově jako syn protestantského kněze. Do jeho života významně zasáhla třicetiletá válka, vůči níž se vymezuje v celém svém básnickém i dramatickém díle. Vystudoval práva v nizozemském Leidenu, žil ve Francii a Německu a ovládal deset jazyků. Do rodného Hlohova se Gryphius vrátil po kavalírských cestách Evropou a po skončení třicetileté války. Zde se usadil, oženil a pracoval jako právní zástupce protestantských stavů až do své smrti.

Básnické dílo reprezentují sonety, v nichž formálně navazuje na poetiku M. Opitze, píše však také ódy, které odráží atmosféru třicetileté války, a přibližuje pohled barokního člověka na život a smrt v jejich antitetičnosti. Chvilkové radosti a slasti života jsou vzápětí popřeny hlubokým pocitem zmaru a stálé přítomnosti smrti. Jedině víra může poskytnout malou naději, že člověk tváří v tvář Bohu bude spasen. Gryphiovo dramatické dílo proslavily truchlohry, které psal v průběhu

válečných let. Po válce změnil žánr na komedii a ve svých dílech uplatňoval společenskou satiru. S Gryphiem přichází nová éra německé komedie, dosud považované za nízký lidový žánr.

**Čím je mi tento svět?
On v ohni bude stát.**

**Čím světská nádhera?
To v smrti bude pryč.**

**Co platna učenost,
ten všeošidný dým?**

**Co čáry minulosti jsou víc
než povětrný sen?**

**Jako sníh je spanilost.
A tento život smrt.**

*/A.Gryphius: Výhost světu,
přeložil: E. A. Saudek/*

Gryphiova hra Horribilicribrifax je satirickou komedií z roku 1663 (poprvé uvedena 1674), která se vysmívá pompéznímu a vypočítavému chování lidí v poválečném období.

Horribilicribrifax vypráví příběh dvou postav: Horribilicribrifaxe z Hromoklína na Burácově a jeho protivníka, Daradiridatumarida Větrolama z Tisíce Mordů. Jeden z nich je katolík, druhý protestant. Oba se snaží získat přízeň šlechtických dam tím, že se chlubí svými údajnými hrdinskými činy, kterými se proslavili ve skutečných bitvách třicetileté války. Hlavním tématem jsou tedy sňatky z vypočítavosti. V hlavní postavě antihrdiny Horribilicribrifaxe lze spatřovat směsici různých literárních a mytologických postav od Herkula, Orfea až po Fausta. Gryphius psal svá dramata jako kritiku soudobé společnosti a kultury. Paroduje literární trendy jako pastýřská poezie či hrdinské eposy a zároveň komentuje společenské

nešvary, jakými jsou snobství, pokrytectví a nadměrné sebevědomí.

Předobrazem byl Gryphiovi v té době velmi populární a rozšířený Capitano Spavento nebo Capitano Fracassa italské komedie dell'arte, konkrétně jeho celoživotní protagonista Francesco Andreini (1548–1624), od jehož smrti letos uplyne 400 let. Dílo jeho manželky Isabelly Andreini a jejich syna Giambattisty uvedli v české premiéře Geisslers Hofcomoedianten (Dvě komedie v komedii, V borůvčí, Magdalena lascivní a kající). Gryphius přímo cituje z Andreiniho sbírky *Le bravure del Capitano Spavento* celkem třináctkrát. Hlavní inovací Gryphiovy komedie oproti italské komedii

dell'arte je však zařazení hned dvou kapitánů. Jméno kapitána Horribilicribrifax je složeninou latinských slov, které v doslovném významu znamenají strašlivý cedníkář, neboli ten, který ze svých nepřátel nadělá cedníky. Vedle toho význam jména Daradiridatumtarida se skládá z perského dara (král) a latinského dires (strašlivý), Dátis (jméno perského vojevůdce, který žil v 5. století př. n. l.), ides (potomek). Oba kapitáni jsou tak příbuzní s latinským miles gloriosus, velkohubým vojákem ze stejnojmenné Plautovy komedie, oblíbeným u Gryphiových současníků, kterým se inspiroval jak Shakespeare, tak F. Andreini.

Cílem Gryphiový veselohry je oživit ducha italské komedie dell'arte s její typickou karnevalovou parodií a osvo-

bozujícím posměchem a věnovat ji německému publiku poloviny 17. století, zdecimovanému válkou. Celkový styl osciluje mezi satirou a groteskou. V komediálním žánru spatřuje Gryphius povzbuzení společnosti a novou estetickou i didaktickou funkci na cestě k nápravě. Umožňuje aspoň na chvíli zapomenout na hrůzy války a všudepřítomné vanitas vanitatum et omnia vanitas.

Hra měla vliv na rozvoj německého barokního divadla a byla populární po celá desetiletí po svém vydání právě pro svou schopnost satiricky komentovat soudobou kulturu a společnost. Gryphiův styl, který kombinoval prvky klasicismu a baroka, pomohl utvářet literární trendy v Německu v 17. a 18. století.

GRYPHIŮV EXPERIMENTÁLNÍ JAZYK

Pozornost, kterou Gryphius věnuje jazykovému stylu, je pro barokní styl zaměřený na formu typická. Avšak smysl pro detail a hloubku práce s jazykem je výjimečně intenzivní a originální. Odborná literatura používá termín inscenování jazyků. Jazyková vybavenost a styl pomáhají rozlišit status, vzdělání a etickou úroveň jednotlivých postav. [...] Vysoká koncentrace jazyků (celkem sedm) včetně jejich zkomolenin a kombinací vedla německou kritiku k domněnce,

že se jedná o učené drama určené k četbě. F. De Michele ve své studii *A. Gryphius e la commedia dell'arte* tuto teorii vyvrací a poukazuje na používání kombinace jazyků v italské komedii dell'arte už sto let před Gryphiem (např. A. Beolco řečený Ruzzante: *La moscheta*). Zvukomalebná slova nebo grammelot (tedy jazyk tvořený za pomoci smyšlených slov, jejichž význam je divák přesto schopen odhadnout) usnadňovala divákům porozumět dialogu. V Itálii 16. století nebylo třeba cestovat příliš daleko, aby se i v rámci dnešní Itálie dialekt proměnil natolik, že působil jako úplně cizí jazyk. Grammelot doplněný výrazným hereckým projevem zaručoval naprostou srozumitelnost předváděného. Jedním z těch, kteří si grammelot oblíbili, byl i Francesco Andreini; aktivně ho využíval ve svých výstupech kapitána Spaventa, kde kombinoval zároveň italské dialekty s angličtinou, francouzštinou a turečtinou, kterou vydával za arabštinu. Nelze popřít, že časté střídání jazyků, především latiny a řečtiny, máte čtenáře, který je odkázán pouze na text a nikoli na scénické provedení. Ve své knize *Das Komische in den*

Komödien des A. Gryphius vysvětluje Armin Schlienger, že tento jazykový chaos měl jasnou funkci, a sice působit na smysly a uvést posluchače v úžas jazykovou alchymií. Šokovat, udivovat a překvapovat v duchu barokní klauzule *meravigliare*.

Jazyk má tedy u Gryphia mnoho funkcí. Mezi ty hlavní patří:

- *jazyk využívaný k diferenciaci společenských vrstev a kultur a jejich následná parodie pomocí stereotypů;*
- *jazyk jako zrcadlo soudobé společnosti na konci třicetileté války, kdy střední Evropou táhly pluky cizích žoldáků;*
- *jazyk jako nástroj dramatické situace bránící v porozumění oddaluje šťastný konec v podobě sedminásobné svatby (zejména dialogy Sempronia s Cyrillou založené na fonetickém efektu).*

Žertovná hra *Horribilicribrifax* dokládá autorovu výjimečnou schopnost nasát a osvojit si jazyk, styl a kulturní kontext italské komedie dell'arte, věrně ho napodobit a vylepšit o jazykový i situační humor, aktualizovat a adaptovat na tehdejší poválečnou dobu, německou kulturu a stav společnosti, a navíc ještě uplatnit kritický odstup učeného literáta. Gryphius napsal vyspělou evropskou komedii, kde nepřevládá žádná kultura nad jinou, kde koexistují a více či méně

spolu vycházejí. Je to ve své době neobvykle progresivní pokus o integritu v rámci zachování různorodosti na mnoha úrovních – společenské, politické, jazykové i kulturní. Hlavní poselství Gryphiovy komedie pro dnešní dobu tkví ve snaze sjednocovat, nikoli rozdělovat.

/úryvek ze studie Kateřiny Bohadlové Je hanebné usilovně se věnovat hlouposti/

OBDOBÍ PO TŘICETILETÉ VÁLCE

Třicetiletá válka (1618–1648) zanechala Evropu zpustošenou a politicky fragmentovanou. Následující období se vyznačovalo snahou o obnovu a konsolidaci moci s důležitými trendy v politice, ekonomice, kultuře a společnosti.

Politicky

se upevnil absolutismus s panovníky jako Ludvík XIV. ve Francii, kteří centralizovali moc a oslabili šlechtu. Svátá říše římská byla oslabena a rozdrobena, zatímco jednotlivé státy jako Prusko a Rakousko posílily. Války o dědictví španělské (1701–1714) dále ovlivnily mocenskou rovnováhu v Evropě.

Ekonomicky

se Evropa zotavovala pomalu, s merkantilismem jako dominantním systémem zdůrazňujícím obchod a akumulaci zlata. Obchod s koloniemi se rozvíjel a globální propojení se prohlubovalo.

Kulturně

dominovalo baroko s bohatou výzdobou, velkolepými efekty a náboženskou tematikou v umění a architektuře. Vědecká revoluce přinesla průlomové objevy v matematice, fyzice a astronomii, zatímco nastupující osvícenství zpochybnilo vliv církve a zdůraznilo rozum a individualismus.

Barokní umění

V období 1625–1675 označujeme baroko jako vrcholné. Baroko bylo ovlivněno protireformačním hnutím a působením jezuitského řádu. V katolických zemích, jako byly Itálie, Španělsko a Portugalsko, se baroko stalo radikálním a dramatickým, útočícím na city. V ostatních zemích, jako byly Německo, Rakousko a Čechy, se baroko vyvíjelo v mírnějších formách. Baroko se tak stalo přirozeným výrazem národů, které byly sužované reformacemi.

Barokní divadlo

bylo určeno k vyvolání silných emocí a uchvácení publika svým spektakulárním vizuálním stylem. Vyznačovalo se organickou propojeností činoherní, taneční, pěvecké a hudební složky do jednoho celku, tak jak to můžete znát i ze současných produkcí Geisslers Hofcomoedianten. Hry vrcholného baroka odrážely komplexní a emotivní témata té doby. Sloužily

také jako prostředek k předání morálních a náboženských poselství. Hry často obsahovaly symboliku a alegorické postavy, které měly poučit publikum o ctnostech, morálce a božské vůli. Náboženské motivy, témata spásy a vykoupení byly běžné, což odráželo hlubokou víru a spiritualitu té doby. Časté bylo zapojení fenoménu smrti, která nebyla chápána jako fyzické a morální utrpení, ale jako důkaz pomíjivosti a nevyhnutelného zániku.

Mezi důležité osobnosti

patřili absolutistický král Ludvík XIV., reformátor Ruska Petr Veliký, vědec Isaac Newton a filozof Gottfried Wilhelm Leibniz. Období po třicetileté válce bylo dobou komplexních změn, kdy se Evropa zotavovala z válečných hrůz a formovala se do podoby moderního světa. Období po válce bylo svědkem rozkvětu umění, vědy a filozofie, ale také pokračujícího napětí a změn ve společnosti a moci.

VÁLKA A JEJÍ PŮSOBENÍ NA ČLOVĚKA

Válka se často vnímá jako událost s jasně definovaným začátkem a koncem. Boje utichnou, mírové smlouvy se podepíší a zdá se, že rány se zacelí. Skutečnost je však mnohem složitější. Dlouhodobé dopady války se táhnou jako stíny mnoha generacemi a zanechávají hluboké stopy na životech jednotlivců i celých společností. Infrastruktura zničená válkou, narušené zásobovací řetězce a ztráta pracovních sil vedou k rozsáhlé chudobě a hladu. Vzdělávací systémy kolabují a generace dětí jsou zbaveny možnosti vzdělání. Sociální struktury se rozpadají a nárůst kriminality se stává hrozbou pro stabilitu společnosti. Válka navíc otevírá dveře extremismu a radikalizaci, které zůstávají otevřené i po jejím konci. Politické vakuum po konfliktu je často vyplňováno autoritářskými režimy nebo etnickými a náboženskými konflikty. Mírový proces se stává složitým a zdoluhavým úkolem, na kterém se musí podílet všechny strany konfliktu.

Dopad války na člověka je komplexní a dalekosáhlý. Psychologické trauma je běžným důsledkem vystavení se extrémnímu násilí, smrti a neustálému

stresu. Posttraumatická stresová porucha (PTSD), úzkost a deprese jsou častými společníky válečných veteránů a přeživších. Emoční trauma je stejně ničivé, s intenzivními emocemi strachu, smutku a hněvu, které mohou narušit schopnost člověka navázat blízké vztahy a důvěřovat druhým.

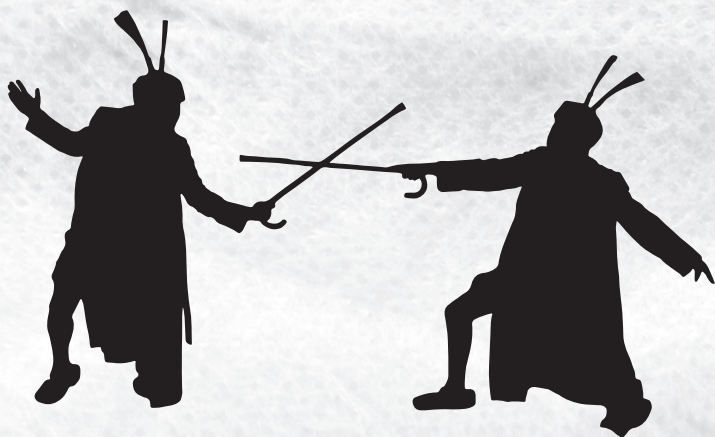
Válka také narušuje každodenní život. Lidé čelí ztrátě domova, vzdělání, zaměstnání a přístupu k základním potřebám. Společnosti se rozpadají, sociální sítě se trhají a lidé se potýkají s pocitem izolace a ztráty identity. Válka také nutí lidi k obtížným morálním a etickým rozhodnutím, která mohou vést k vnitřním konfliktům a zpochybování vlastních hodnot.

Dopad války přetrvává dlouho poté, co utichnou zbraně. Veteráni se potýkají s dlouhodobými následky, jako jsou problémy se začleněním do společnosti, pocitem odcizení a transgeneračním přenosem traumatu. Následky války se obtiskují i do společnosti jako takové, kde se prohlubuje sociální rozklad, narůstá kriminalita a oslabuje ekonomika.

ANDREAS GRYPHIUS SLZY VLASTI L.P. 1636

Teď už jsme docela, ba hůř než ve psí dani!
Přivaly zpupných vojsk, třestících polnic vřesk,
meč krví přepitý, kartáčů hrom a třesk...
Věže jsou v plamenech, kostely rozkotány,
radnice rumiště. Květ mužů pobit jest.
Dívky jsou zprzněny. Kde vládly čest a lesk,
tam vládne hlad a mor a pláč a bědování.
Krev teče po hradbách a ryncích rok co rok.
Už dvakrát devět let je tomu teď, co tok
řek téměř ucpaných jen mrtvé ztěžka valí.
Leč co je horšího než toto vše, než zmar,
než smrt, než trápení, než hlad a mor a žár:
že nám ti katané i duše zdrancovali!

/překlad: E. A. Saudek (z antologie Růže ran, 1969, Mladá fronta)/

MEDAILONKY TVŮRCŮ

Petr Hašek

Petr Hašek je absolventem režie na KALD DAMU. Jako umělecký vedoucí, režisér a zakladatel souboru Geisslers Hofcomoedianten je tvůrcem jejich nezaměnitelného nově-barokního divadelního stylu. Jako režisér hostoval v řadě českých divadel (pražské Divadlo Letí, Minor, Palác Akropolis, Jihočeské divadlo, kladenské Divadlo Lampion, královéhradecký DRAK, Hausopera Brno, Moravské divadlo Olomouc). V roce 2013 se stal kmenovým režisérem Malého divadla Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a od ledna 2014 je jeho uměleckým šéfem. Mimo svoji režijní činnost působí i jako lektor hereckých kurzů v Čechách i zahraničí. Od roku 2017 je programovým ředitelem multižánrového festivalu THEATRUM KUKS.

Kateřina Letáková

Kateřina Letáková (roz. Volánková) je absolventka DAMU v oboru činoherní režie pod vedením Jana Nebeského a prof. Darii Ullrichové. Nejprve vystudovala kulturní management a divadelní vědu na Masarykově univerzitě v Brně. Spolupracovala s divadly CED Brno, Činoherním klubem, Západočeským divadlem v Chebu, Divadlem Letí, divadelním spolkem JEDL nebo s Národním divadlem v rámci cyklu ND Young. V rámci studia na divadelní fakultě AMU vytvořila jako režisérka a autorka dvě absolventské inscenace, muzikál Žebrácká opera a komorní inscenaci Červ v srdci člověka. V současné době je dramaturgyní Dejvického divadla.

Vojtěch Franců

Vojtěch Franců studoval na Konzervatoři Brno hudebně-dramatický obor. Jako host působí v divadle Viola, Divadle F. X. Šaldy v Liberci nebo ve Werichově Vile. Herecky se podílel na několika televizních projektech a v roce 2023 získal za roli v představení Simply Simplicius užší nominaci na Ceny Thálie. V současné době je studentem činoherního herectví na pražské DAMU v ročníku Milana Schejbal.

David Hlaváč

David Hlaváč je hudební skladatel, klavírista. Je absolventem Konzervatoře Jaroslava Ježka, obor skladba a dirigování, kapelníkem a klávesistou hudební skupiny Barbory Polákové a zároveň autorem či spoluautorem většiny jejích písní. Spoluzaložil autorskou kapelu Střídmi klusáci v kulisách višní, která kombinuje hudbu s prvky stand-up comedy a slam poetry. S herečkou a zpěvačkou Iris Kristekovou tvoří duo Iris nejde s Davem. Je autorem mnohých scénických divadelních hudeb a věnuje se též hudbě filmové. Je autorem hudby k úspěšnému muzikálu Kronikáři. V roce 2015 obdržel hudební cenu Anděl v kategorii Skladba roku.

Jitka Nejedlá

Jitka Nejedlá je absolventkou oboru scénografie na katedře alternativního a loutkového divadla na pražské DAMU. Působí jako kostýmní výtvarnice, scénografka a je kmenovou výtvarnicí Geisslers Hofcomoedianten. Dále hostuje v Jihočeském divadle, v Divadle Rozmanitostí, v Moravském divadle Olomouc, v Divadle Lampion a dalších. Kromě ryze divadelní tvorby se věnuje ilustraci, akvarelové malbě v plenéru a vede výtvarné kurzy pro děti i dospělé pod hlavičkou Ateliéru Chyňava.

Kristýna Šrolová

Kristýna Šrolová je absolventkou animace na zlínské filmové škole. Poté vystudovala ještě etnologii, romistiku a švédštinu na FF UK. Je ženou dvou profesí, v některých divadlech působí jako výtvarnice a v některých se stará o PR. Za řadu scénografických realizací byla několikrát oceněna.

GEISSLERS HOFCOMOEDIANTEN

Grandiózní, Energické, Inteligentní, Smyslně Svůdné, Laskavé, Empatické, Ryt-mické, Strhující, Hravé, Okázalé, Fantastické – a především komediální. Takové je divadlo, které vám hrajeme už přes dvacet let! Geisslers Hofcomoedianten je nezávislý divadelní soubor, který ve své tvorbě propojuje staré tradice s ži-vým, současným divadlem. K barokní inspiraci přistupuje s autorskou svobodou, mísí původní s novým, vzletné s přízemním, činohru, zpěvohru, loutkohru i tanec. Geisslers vznikli v roce 2002 v Kuksu při příležitosti založení festivalu barokního umění THEATRUM KUKS. Od té doby vytvořili přes čtyřicet menších i celovečer-ních inscenací, vydobyli si uznání publika i kritiky, navštívili řadu festivalů v ČR i v zahraničí a založili putovní Festival zámeckých a klášterních divadel. Jejich pražskou domovskou scénou je Divadlo VILA Štvanice.

Více na www.geisslers.cz

#nove baroko je multižánrové umění, které se inspihuje v baroku a posouvá jeho odkaz do současnosti tak, aby bylo výsledné dílo nové, atraktivní, plné emocí a zkrátka jedinečné. Je to fúze minulosti a současnosti.

GH TIPY

Válečná trilogie

GH ve třech inscenacích mapují jeden z historicky nejrozsáhlejších a nej-delších konfliktů na evropském území – období třicetileté války (1618–1648). V první inscenaci trilogie 27: Exekuční show Jana Mydláře se zabývají zro-dem konfliktu, ve druhé – Simply Simplicius – jeho průběhem a v závěrečné HORRI-BILI-CRIBRI-FAX tím, co se děje po ukončení válečného konfliktu.

Horký, Preslová, Koblischková / Geisslers: 27

Morbidní kabaret národního hrdinství, ve kterém konferenciér Jan Mydlář dává prostor k 27+1 originálním číslům. Od kupletu k madrigalu a od žonglování po drama, to vše s vírou pevnou jako mariánský sloup a z lásky věrné až za hrob.

H. J. Ch. von Grimmelhausen a H. Koblischková:

Simply Simplicius aneb Svatá prostoto!

Forrest Gump v kulisách třicetileté války. Nově-barokní adaptace románu Dobrodružný Simplicius Simplicissimus Hanse Jacoba Christoffela von Grimmelhausena. Nevěděl nic, ale naučil se, co je dobré. A pak poznal lidi. Lidi byli ve válce a válka byla v nich. Cesta obyčejného kluka bojištěm života plná výher, proher a touhy být zase dobrý.

Hero of the White Hill – Ten, který tam byl

Válečné trilogii předcházela on-line program Geisslerů, který vznikl v době covidového uzavření divadel. Trochu divadlo – trochu procházka – trochu bojovka, v níž se propadnete do historie a prozkoumáte pražská zákoutí, kde se děly důležité události při povstání českých protestantských stavů.

Koblischková / Geisslers: Pudl a pudr

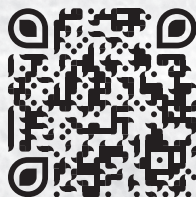
Fantastické počátky barokního divadla v Čechách představí divadlo roztančené v rytmu disco-opery. Jeden je básník, druhý skladatel. Poznali okázalost karnevalů, slávu komedie i lesk italské opery. Divadlo mají v srdci i pod kůží a k tomu podědili geniální talent. Ale co s ním v Praze sedmnáctého století? Příběh bratrů, kteří potřebovali splatit otcův dluh, a proto (ne)ovlivnili dějiny českého barokního divadla. Zbrusu nový nově-barokní autorský muzikál inspirovaný pražskými divadelními událostmi z let 1617 a 1627.

V. Franců a Geisslers: Alchymisti: Zlatodějný teatrolab

Interaktivní inscenace pro starší i mladší publikum vás přenesení do doby alchymistů na dvoře císaře Rudolfa II. Šarlatáni? Vědci? Snílci? Celý svůj život zasvětili tajemnému bádání. Jak proměnit obyčejné kovy ve zlato? Jak se stát nesmrtelným? Aniž by to ale tušili, podařilo se jim leckdy objevit postupy a zákonitosti, bez kterých by se dnešní věda ubírala zcela jiným směrem. Vstupte do naší divadelně-alchymistické laboratoře, kde ožívá minulost, a hledejte naději pro budoucnost. Jak zachránit svět? Existuje kámen mudrců? Objevte ten svůj!

Geisslers Hofcomoedianten na Spotify

Písničky z vašich oblíbených představení si můžete poslechnout také on-line. Na Spotify kanálu Geisslers Hofcomoedianten najdete nejen celé CD Napříč, obsahující písně z inscenací Geisslerů vzniklých v minulé dekádě, ale i spoustu bonusů a kompletní záznam opery Římská Lukrécie. Na Spotify je k poslechu také podcastový kanál Geisslers on Air, kterým vás provede herec Petr Šmíd.

Kniha Let's baROCK!

Interaktivní publikace Let's baROCK! přináší netradiční dějiny barokního divadla na půdorysu Geisslers inscenací. Kniha s autorskými ilustracemi Jitky Nejedlé a hravou grafikou Barbory Slékové, jejímž editory jsou umělecký šéf Geisslerů Petr Hašek a spisovatel a lektor tvůrčího psaní René Nekuda, je zábavnou alternativou k akademickým encyklopediím dějin barokního divadla. Upozorní na klíčové osobnosti, teatrologické i společenské mezníky či díla barokního období, ale zároveň umožní každému čtenáři, aby se sám stal badatelem.

Let's baROCK! není jen kniha, ale také zbrusu nový koncert. Uslyšíte výběr těch nejchytlavějších písní z našich inscenací v novobarokních aranžích skladatele Tomáše Hanzlíka. V podání pop-barokního bandu a pěti zpívajících herců zazní klasika, disco i pop šmrncnuté barokem, které nedostanete z hlavy.

***Za poskytnutí rezidenčních prostorů pro
zkoušení děkujeme státnímu zámku Valeč.***

Za podporu děkujeme našim pravidelným mecenášům a dárcům, členům našeho mecenášského klubu, Advokátní kanceláři Čalfa, Bartošík a partneři, Pražské znalecké kanceláři a firmám IZOL-IKA, KALINA industries a TAXLES.

I vy se můžete stát členy našeho mecenášského klubu a být součástí Geisslers rodiny!

HORRI-BILI-CRIBRI-FAX je 34. celovečerní inscenace
souboru Geisslers Hofcomoedianten.

23. sezóna GH 2024/25

ředitelka: **Kateřina Bohadlová**

umělecký šéf: **Petr Hašek**

dramaturgie: **Helena Koblischková**

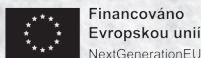
PR a propagace: **Kateřina Hubertová**

produkce: **Natka Škvarová, Žaneta Špánková a Markéta Holmanová**

šéf techniky: **Vítězslav Koblischka**

Program připravily: **Kateřina Letáková, Kateřina Hubertová**

Autorem grafického zpracování je **Vojta Rejl**

GAME OVER

